

پرسش ۶۶: تفسیر آیهی «و امرهم شورى بينهم» چیست و آیا با حاکمیت الله در تناقض است؟

السؤال / ۶۶: ما تفسیر: (و امرهم شورى بينهم) ([127])، وهل تتناقض مع حاکمیت الله؟

المرسل: زید صفا

تفسیر «و کارشان بر پایه‌ی مشورت با یکدیگر است» ([128]) چیست و آیا با حاکمیت خداوند تناقض دارد؟

فرستنده: زید صفا

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

هذه الآية: (وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ) ([129])، نزلت على محمد (ص) وفي حياة محمد (ص)، فلو كانت في الحكم والحاكم لكان للمسلمين أن يختاروا غير محمد (ص) وينصبوه عليهم!! ولو كانت في الحكم والحاكم لشاور محمد (ص) المسلمين في الأمر قبل أن يعلن تنصيب علي بن أبي طالب (ع) بعده في غدير خم!! ولو كانت حتى في تنصيب أمير على جيش يخرج لقتال الكفار لشاور رسول الله المسلمين قبل أن ينصب أسامة بن زيد، بل كان كثير منهم غير راضين بهذا التنصيب، فلماذا لم يقبل رسول الله مشورتهم واعتراضهم على صغر سن أسامة بن زيد إذا كان مأموراً بأخذ مشورتهم في أمور الحكم!!؟؟ أتراه (ص) يخالف القرآن وحاشاه!!؟؟

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

آیهی « و آنان که دعوت پروردگارشان را پاسخ گفتند و نماز گزارند و کارشان بر پایه‌ی مشورت با یکدیگر است و از آنچه به آنها روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند » [130] بر حضرت محمد(ص) و در زمان حیات ایشان(ص) نازل شد. اگر در خصوص حکومت و تعیین حاکم بود مسلمانان این امکان را می‌داشتند که غیر از محمد(ص) کس دیگری را برگزینند و او را بر خودشان منصوب و حاکم کنند!! اگر در خصوص حکومت و حاکم بود حضرت محمد(ص) قبل از تنصیب و گماشتن امیر مؤمنان(ع) در غدیر خم با آنان مشورت می‌کرد!! حتی اگر در خصوص تعیین امیری برای لشکر جهت نبرد با کافران بود رسول خدا(ص) قبل از تعیین اسامه بن زید با آنان مشورت می‌کرد؛ در حالی که عده‌ی زیادی از آنها با تنصیب اسامه مخالف بودند. اگر حضرت محمد(ص) در امور حکومتی مأمور به مشورت با آنها بود، پس چرا مشورت و اعتراض آنها را در کم بودن سن اسامه نپذیرفت؟! آیا حضرت محمد(ص) خلاف قرآن عمل می‌کند؟! در حالی که هرگز چنین نیست!

إِنَّ لِلْقُرْآنِ أَهْلَهُ فَرَحَمَ اللَّهُ أَمْرًا عَرَفَ قَدْرَ نَفْسِهِ وَسَمِعَ حَقًّا فَأَذَعَنَ.

برای قرآن، اهلی وجود دارد؛ پس خداوند بیامرزد کسی که قدر خویش را بداند و حق را بشنود و مطیع آن باشد!

[127] - الشوری: 38.

[128] - شوری: 38.

[129] - الشوری: 38.

[130] - شوری: 38.